

И ти, заводъ, се мжчишъ
пакъ отъ горе
да трупашъ димъ и сажди
пластъ следъ пластъ.
Напраздно! Ти ни учи да се боримъ —
ще снемемъ ние
слънцето при насъ.

Заводъ, притисналъ съ мжка
съ осáждени ^{отъ} ~~на~~ черенъ трудъ толкозъ хора
лица,
едно сърде въвъ тебе неуморно
пулсира съ хиляди сърдца.